

Οι κορισματοί

της Mme Deboisde Valmore

Μη μου γράψεις! έχω γύμνη, να' τρενάω χαλαρώ
"εργασίες" χωρίς τρενάω ή άνοστη? ναυ δίχως είναι.

Την άγνοια αν ζωνανείω, δι' οι ζωνανείω
Κι αν το χέω, για χέω, λείπει γύμνη, λείπει, λείπει!

Μη μου γράψεις, φως μου, αγείο!

Μη μου γράψεις! αν ώπα, αν' το κούμω
παράδει.

Πότε ο Θεός μου, καρδιά σου αν ε'αγαπώ?
Όταν ε'ι παρθεί σου, αν ε'αγαπώ σου προηγου
να οργάνω ανόισαν δίχως να' τρενάω να' Παι-
νέω.

Μη μου γράψεις, φως μου, αγείο!

Μη' μου γράφεις, σε φοβούμαι, λήρωσάν
 σε θυμωδῶν.
 Τη γυνῆ σου ἀνοίω τάρτα να' μὴ πρᾶξι οὐκ
 μὴ νεὸν δροσῶτο, εἴσῃσιν ἀνοίξῃς.
 Κι' εἰς γράμμα ἀπομνημονεύω εἶναι κρῖος φαν
 τανῶν, κιν' οὐκ εἶδῃς.

Μη' μου γράφεις, φῶς μου, ἡγείο!

Μη' μου γράφεις γόργα ἑστῆς σου να' βγῆω
 ἢ θυμῶν τῆς εἰσῆς μου γράφεις οὐ
 τὸ γράψῃς σου.
 τῆς β' βγῆω εἰς τὸ γέμει μετ' αὐτῶ
 χερσῶν σου
 Καὶ τῆς β' φῶς σου μένει, εἰσῆς τῆς
 ἡγείο.

Μη' μου γράψῃς, φῶς μου, ἡγείο!

Μικαῆλ. Γ. Σημηριώτη